

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123207087
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123207087.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Sopkovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a Mgr. Ivany Šlesarovej v právnej veci navrhovateľov: 1/ mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX, 2/ mal. C. B., nar. XX.XX.XXXX, 3/ mal. D. B., nar. XX.XX.XXXX, 4/ mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX, všetci navrhovatelia bytom u matky, všetci navrhovatelia v zastúpení matkou: F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX/XX, H., prechodne bytom I. E. J., všetci navrhovatelia právne zastúpení: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ŠTRBÁŇ, s.r.o, so sídlom Dvory 1932, Púchov, IČO: 36 867 454, všetci navrhovatelia zastúpení v konaní opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, so sídlom M.R. Štefánika 20, Trenčín, proti povinnému: K. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. E. J. XXX, I. E. J., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 17C/51/2023-12 zo dňa 18. augusta 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. v časti, ktorou bola navrhovateľom 1/, 2/, 3 a 4/ uložená povinnosť v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať proti povinnému žalobu o ochranu osobnosti z r u š u j e.

II. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I, vo výroku II. v časti, ktorou bola povinnému uložená povinnosť, aby sa nepribližoval k navrhovateľom 1/, 2/, 3/ a 4/ na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov a vo výroku III. o nároku navrhovateľov na náhradu trov konania p o t v r d z u j e.

III. Navrhovateľom 1/, 2/, 3/, 4/ p r i z n á v a voči povinnému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. uložil povinnému, aby dočasne, po dobu 6 mesiacov od vykonateľnosti tohto neodkladného opatrenia, nevstupoval do rodinného domu bez súpisného čísla postaveného na pozemku parc. reg. C parc. č. XXX/XX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 170 m² zapísanom na LV č. XXX pre k.ú.

I. E. J. a na príľahlé pozemky parc. reg. C parc. č. XXX/X, orná pôda o výmere 826 m² a parc. č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 216 m² zapísané na LV č. XXX pre k.ú. I. E. J.. Zároveň poučil povinného, že môže na súd podať proti navrhovateľom žalobu o náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia nariadeného vo výroku I. tohto uznesenia. Výrokom II. súd prvej inštancie uložil povinnému, aby sa nepribližoval k navrhovateľom 1/, 2/, 3/ a 4/ na vzdialenosť menšiu ako

10 metrov s tým, že pokiaľ by títo boli spoločne predvolaní na procesné úkony súdu v priestoroch budovy súdu alebo na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní, alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, sa na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov tento zákaz nevzťahuje. Súd prvej inštancie zároveň uložil

navrhovateľom 1/, 2/, 3 a 4/, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podali proti povinnému žalobu o ochranu osobnosti. Vo zvyšku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Výrokom III. navrhovateľom priznal proti povinnému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. e/, h/, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 336 ods. 1, 3, § 337 ods. 1, 2 CSP a konštatoval, že navrhovatelia navrhli v rozhodovanej veci nariadenie dvoch obsahovo rozdielných neodkladných opatrení pred začatím konania vo veci samej. Vo všeobecnosti platí, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie iba vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán alebo existuje obava, že exekúcia budúceho rozhodnutia bude ohrozená. Jeho nariadenie je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí, že existuje právny vzťah medzi stranami, tento vyžaduje bezodkladnú úpravu a navrhovateľ opíše skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Súd prvej inštancie konštatoval, že mal zo zápisnice ORPZ v Trenčíne zo dňa 10.08.2023 zistené, že matka navrhovateľov podala trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu sexuálneho zneužívania a opísala incident zo dňa 10.08.2023 (uvedený aj v návrhu) po tom, čo sa vrátila od svojho lekára, keď našla povinného s navrhovateľmi 1/ a 4/ nahých vo vani. Navrhovateľka 1/ hladkala rukami stoporený penis povinného a povinný jej hovoril "čo si to objavila A., čo si to našla?" Vo vani bol aj navrhovateľ 4/, ale ten to nevidel, hral sa vo vani. Zobrala navrhovateľku 1/ a povinnému povedala, nech okamžite vypadne. Navrhovateľka 1/ je autistka, mentálne postihnutá a nerozpráva a od novembra minulého roka sa začala sama štipať, škriabať a sama sebe ubližovať. Už dlhšie jej bolo zvláštne, že hoci povinný s deťmi nepomáha, kúpať dcéry chcel vždy on. Pri najstaršej dcére- navrhovateľke 2/ to už matka zakázala, ale stáva sa, že jej povinný vletí do kúpeľne, keď sa navrhovateľka 2/ sprchuje a ak sa aj zamkne, tak on s mincou zvonku odomkne a do kúpeľne jej s nejakou výhovorkou vojde. Asi v marci tohto roku navrhovateľka 2/ sedela na zemi v tureckom sede a učila sa, povinný si sadol oproti nej a začal ju hladkať po vnútornej strane stehien. Do toho matka detí prišla a toto videla. Mal. C. sedela ako zamrznutá a pozerala do papierov. Matka detí mu povedala, nech okamžite prestane a povinný jej odpovedal, že je staromódna, že to je normálne. Obe dcéry povinný hladkal napríklad po stehnách, obšmieval sa okolo nich. Mal. C. začala povinného odmietaať, sprchuje sa hlavne vtedy, keď nie je doma a povinnému akoby strašne záležalo na tom, aby sa sprchovala, keď je doma a dohovára jej. Raz, bolo to asi 5 rokov dozadu, prišla na návštevu kamarátka navrhovateľky 2/ zo škôlky s mamou. Mala vtedy tak 6 - 7 rokov. Bol podvečer, jej mama zostala niekde vonku a povinný zobral toto cudzie dievčatko a dcéru C. a začal ich kúpať. Odôvodňoval to tým, že nemá rád špindúrov, že ich musí umyť, že jej umyje aj vlasy. Dlhú dobu to dievčatko šampónoval aj umýval. Mal. D. matke hovorí, že nechce spať s tatinkom, ale kričí, že chce spať s maminkou. Povinný mal. D. na jeho penis povedal, že "ako ti už narástol, akého už máš veľkého, alebo 15 ročnej neteri povedal, aké má veľké prsia a ako dobre je vyvinutá a podobne. Ďalej mal súd zo záznamu spísaného ORPZ v Trenčíne, OOPZ Nemšová zo dňa 10.08.2023 o 17,30 hod zistené, že povinný bol v nadväznosti na podané trestné oznámenie za sexuálne zneužívanie mal. navrhovateľky vykázaný zo spoločného obydľia - rodinného domu bez súpisného čísla v I. E. J. nachádzajúceho sa na parc. č. XXX/XX v k.ú. I. E. J. na dobu 14 dní. Z predloženého emailu doručeného z adresy K. z 11.08.2023 vyplýva nasledovný text " Velmi vas lubim. Hanbim sa za ten cin, prepac A. Mamina rodina Je mi to luto, nebol to ziaden zamer, mozno lieky ma oblbli, nepovedal som A. "nie' .. dajaky vypadok hrozne. Ak dostanem sancu slubujem ze sa to nikdy nestane. Sotva som spal, srdce busi, slza v oku, je mi zo seba zle. S E. sme boli i na tatovom hrobe pomodlit i v kostole spolu modlili, na zmrzlinke a posmykat v klucovom. Nevie bez vas zit, vacsieho pokladu nemam. Ked budes moct, vladat, zavolajme. Ked nieco treba daj vediet. Asi dnes do prace pojdem snad z tej uzkosti prejdem cely. Musim pracovat sustredit na pracu to snad pomoze. Tu dovolenku teda, zrusim C. spominala vavis ze nejdeme, ktovie co nas, mna este caka.

3. Čo do návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP, o ktorom súd prvej inštancie rozhodoval výrokom I. tohto uznesenia, ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov. Z tvrdení zákonnej zástupkyne navrhovateľov doložených listinnými dôkazmi mal súd prvej inštancie za to, že povinný je dôvodne podozrivý z absolútne neakceptovateľného správania voči navrhovateľom, keď dňa 10.08.2023 vykonával s maloletou navrhovateľkou 1/ ako svojou dcérou, ktorá je navyše mentálne postihnutá, nahý vo vani nevhodné sexuálne aktivity, za prítomnosti maloletého navrhovateľa 4/, ktorý

bol s nimi tiež nahý vo vani. Zo skutočností opísaných v trestnom oznámení vyplýva, že povinný je dôvodne podozrivý

z neakceptovateľného správania voči všetkým štyrom navrhovateľom, kedy vo vzťahu k navrhovateľke 1/ sa s ňou kúpala vo vani nahý a táto sa dotýkala jeho stoporeného penisu, čoho svedkom mohol byť aj navrhovateľ 4/, ktorý s nimi bol tiež vo vani. Vo vzťahu k navrhovateľke 2/ túto nevhodne mal sledovať pri sprchovaní, opakovane jej vstupovať do kúpeľne, keď sa sprchovala, a to aj vtedy, keď sa zamkla a ktorú tiež mal hladkať a nevhodne sa dotýkať jej stehien. Vo vzťahu k maloletému navrhovateľovi 3/ zase mal povinný sa dopustiť nevhodného komentovania jeho pohlavného orgánu a jeho pohlavnej vyspelosti. Zákonná zástupkyňa opísala toto neprípustné správanie povinného vo vzťahu k maloletým navrhovateľom, ktoré sa opakovalo po dlhší čas, následkom čoho bol povinný na 14 dní dňa 10.08.2023 po podaní trestného oznámenia vykázaný zo spoločného obydľia ako osoba dôvodne podozrivá z útoku na ľudskú dôstojnosť maloletých detí. Z predloženého emailu doručeného navrhovateľke dňa 11.08.2023, ktorého odosielateľ nie je konkrétne uvedený, avšak možno sa dôvodne domnievať, že ide o povinného tak, ako uvádza navrhovateľka, sa pisateľ emailu ospravedľňuje za svoje nevhodné správanie a to matke navrhovateľov ako aj navrhovateľke 1/, označuje toto konanie za "výpadok", čo vierohodnosť navrhovateľmi uvádzaných tvrdení v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zvyšuje. Súd prvej inštancie konštatoval, že navrhovatelia v návrhu opísali rozhodujúce skutočnosti, ktoré odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov a doložené listinné dôkazy hodnoverne osvedčujú potrebu takejto dočasnej úpravy, nakoľko je možné sa domnievať, že povinný môže v takýchto aktivitách namierených proti navrhovateľom pokračovať. Nie je prípustné, aby akékoľvek sexuálne aktivity boli praktizované spolu s alebo za prítomnosti maloletých detí povinného, aby boli svedkom alebo priamo účastníkom takýchto aktivít, z ktorých vykonávanie je povinný dôvodne podozrivý. Uvedené konanie je totiž spôsobilé nenávratne ohroziť ich normálny fyzický a psychický vývin. Vo vzťahu k navrhovateľke 1/ o to viac, že táto je obzvlášť zraniteľná ako osoba s mentálnym postihnutím. Potreba okamžitej úpravy pomerov je posilnená tým, že ide o maloletých navrhovateľov, ktorí sa vzhľadom na svoj vek, resp. mentálny stav nemôžu adekvátne sami brániť. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie návrhu navrhovateľov v tejto časti vyhovel tak, že nariadil povinnému zákaz vstupovať do domu a na k domu príľahlé pozemky, v ktorom priestore majú navrhovatelia svoje obydľie a v ktorom bývajú aj s povinným ako svojim otcom a kde prioritne sa musia maloletí navrhovatelia cítiť bezpečne a bez ohrozenia. Toto neodkladné opatrenie je v zmysle § 326 ods. 2 písm. e/ CSP možné nariadiť len dočasne, pričom aj navrhovatelia sa výslovne v žalobnom petite domáhali jeho nariadenia len dočasne, aj keď neuviedli dokedy. Takéto časové vymedzenie teda musí určiť súd, nemôže toto neodkladné opatrenie nariadiť natrvalo. Keďže k nehnuteľnostiam, na ktoré sa zákaz vzťahuje, nemajú maloletí navrhovatelia žiadne vlastnícke právo, ani právo nájmu, nebolo možné im uložiť povinnosť podať žalobu vo veci samej, ktorá by mala svoj základ či už v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (§ 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka), či žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva (§ 142 Občianskeho zákonníka), alebo žalobu majúcu svoj základ v spoločnom nájme bytu (§ 705a Občianskeho zákonníka). Súd prvej inštancie preto zákaz vstupu do domu obmedzil časovo na dobu 6 mesiacov od vykonateľnosti tohto neodkladného opatrenia, ktorá doba dáva navrhovateľom priestor, aby otázku ďalšieho vzťahu k povinnému a spolužitia s ním v jednej domácnosti vyriešili iným spôsobom, prípadne natrvalo. Čo do tejto časti navrhovateľom neuložil povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej (§ 336 ods. 1 CSP), keď toto neodkladné opatrenie zanikne uplynutím času, na ktorý bolo nariadené (§ 333 CSP). Predtým môže byť zrušené postupom v súlade s § 334 CSP. Učiniac zadosť tiež zákonnej povinnosti súdu vyplývajúcej z dikcie § 337 ods. 1 CSP poučil súd prvej inštanciu osobu, ktorej sa neodkladným opatrením uložila povinnosť, že môže podať žalobu vo veci samej o náhradu škody, prípadne inej ujmy, ktorá by jej bola spôsobená výkonom tohto neodkladného opatrenia.

4. Čo do návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP, o ktorom súd prvej inštancie rozhodoval výkonom II. tohto uznesenia, obsah takéhoto neodkladného opatrenia vychádza zo znenia čl. 3.1 nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12.06.2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Jedná sa o opatrenie vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek formy rodovo - motivačného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. h/ CSP je

podmienené osvedčením skutočnosti, že zakázaným konaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená, pričom sa nevyžaduje, aby k narušeniu telesnej alebo duševnej integrity už reálne došlo. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia alebo možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie tohto druhu neodkladného opatrenia je stanovisko protistrany v zásade protichodné a často dochádza k potrebe rozhodnutia v zložitej situácii tvrdenia proti tvrdeniu. Preto je dôležité, aby navrhovateľ neodkladného opatrenia predložil najmä listinné dôkazy ako lekárske správy, záznamy polície, trestné oznámenia, čestné vyhlásenia tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), a podobne, na základe ktorých budú osvedčené skutočnosti rozhodujúce pre nariadenie neodkladného opatrenia. Z dôkazov predložených navrhovateľmi mal súd dostatočným spôsobom preukázané, že povinný je ich otcom, a teda medzi nimi existuje právny vzťah (príbuzenský, rodinný), ktorý si vyžaduje bezodkladnú úpravu. Nevyhnutnosť a bezodkladnosť tejto úpravy spočíva v tom, že povinný navrhovateľov ohrozuje svojím nevhodným správaním, sexuálnymi aktivitami, z ktorých je podozrivý, keď je podozrivý z nevhodných verbálnych pripomienok k pohlavnej vyspelosti maloletých, ako aj z dotýkania sa maloletých navrhovateľov na intímnych miestach, vrátane umožnenia dotýkania sa pohlavných orgánov povinného maloletými. Podozrenie je závažné o to viac, ak sa toto neprístojné konanie malo opakovať. Takéto konanie povinného je spôsobilé vzbudzovať u maloletých navrhovateľov obavy, ohrozuje ich normálny telesný a duševný vývin a neakceptovateľným spôsobom zasahuje do ich telesnej integrity a dôstojnosti. Posledný incident, na ktorom sa zúčastnila navrhovateľka 1/ za prítomnosti maloletého navrhovateľa 4/ zo dňa 10.08.2023, bol dôvodom, pre ktorý bol povinný vykázaný z obydllia ako osoba dôvodne podozrivá z útokov na dôstojnosť maloletých detí. Majúc uvedené na zreteli súd prvej inštancie na ochranu telesnej a duševnej integrity navrhovateľov, ktorí sú navyše maloletí a takéto správanie ich otca celkom zrejme neprispieva ich normálnemu a zdravému psychickému vývinu, nariadil neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP, ktorým zakázal povinnému priblížiť sa k navrhovateľom na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Už týmto zákazom je možné predísť konaniu, ktorým by z jeho strany mohla byť ohrozená telesná alebo duševná integrita navrhovateľov. Pokiaľ ide o vymedzenie priblíženia sa prostredníctvom minimálnej metráže, ktorú povinný nemôže prekročiť bez toho, aby neporušil uložený zákaz, mal súd za to, že postačuje uloženie zákazu v rozsahu vzdialenosti nie menšej ako 10 metrov, túto považoval za dostatočnú na vylúčenie nielen fyzickej konfrontácie, ale aj verbálnych konfrontácií, a tiež aj z hľadiska možnosti včasnej vizuálnej identifikácie navrhovateľov povinným za účelom vyhnutia sa priblíženiu, čo by pri 50 metroch bolo značne sťažené, resp. aj nie celkom dobre možné. Tiež bolo potrebné upraviť určité špecifické situácie, ktoré môžu nastať a kde bude prípadne nevyhnutne nutná účasť navrhovateľov a povinného súčasne, na čo však navrhovatelia v návrhu nemysleli. Preto súd určil, že pokiaľ by navrhovatelia a povinný boli spoločne predvolaní na procesné úkony súdu v priestoroch budovy súdu, na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, sa na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov tento zákaz nevzťahuje. Nakoľko súd prvej inštancie tomuto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovel celkom (obmedzil vzdialenosť na kratšiu než navrhovanú a tiež uložil výnimku zo zákazu priblíženia), vo zvyšku musel návrh zamietnuť. Na toto konanie o nariadenie neodkladného opatrenia musí nadväzovať ešte aj konanie vo veci samej, ktorým sa takto dočasne upravené pomery definitívne vyriešia, a preto uložil navrhovateľom v súlade s § 336 ods. 1 CSP povinnosť podať žalobu vo veci samej proti povinnému o ochranu osobnosti, keďže toto konanie má svoj základ v § 11 Občianskeho zákonníka (najmä ochrana integrity, dôstojnosti, súkromia). Ak takáto žaloba nebude podaná v určenej lehote, súd toto neodkladné opatrenie zruší (§ 336 ods. 3 CSP).

5. O nároku navrhovateľov na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP. Navrhovatelia boli čo do prvého neodkladného opatrenia (výrok I.) úspešní v celom rozsahu a čo do neodkladného opatrenia podľa výroku II. (len so zanedbateľným neúspechom) boli tiež úspešní, pretože obe neodkladné opatrenia súd nariadil. Vo výroku II. boli neúspešní len v skutočne nepatrnnej časti (iba obmedzená výmera metrov zákazu priblíženia a obmedzenie zákazu pre účely vykonania prípadných administratívnych úkonov), a teda aj v tejto časti by rovnako ako vo výroku I. mali navrhovatelia právo na plnú náhradu trov konania. Súd preto povinného

zaviazal na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení v celom rozsahu. O výške náhrady trov tohto konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

6. Proti tomuto uzneseniu podal povinný včas odvolanie. Namietal, že v konaní neboli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, pretože navrhovatelia neosvedčili skutočnosti, uvádzané v návrhu. Návrh navrhovateľov je nedôvodný. Poprel akékoľvek nevhodné či poškodzujúce správanie voči navrhovateľom, nedopustil sa žiadneho konania, ohrozujúceho alebo poškodzujúceho ich telesnú či duševnú integritu. Pokiaľ ide

o opísaný incident s mal. navrhovateľkou 1/ vo vani, k nijakému protiprávnemu či nevhodnému konaniu z jeho strany nedošlo, matka detí si situáciu nesprávne vysvetlila. Navyiac mohol byť pod vplyvom nepriaznivých účinkov liekov, ktoré si predtým vzal.

Vo vzťahu k ostatným navrhovateľom sa nedopustil žiadneho konania, opodstatňujúceho nariadenie neodkladného opatrenia tak, ako to urobil súd prvej inštancie. Poukázal na spôsob spolužitia s matkou navrhovateľov, i so samotnými navrhovateľmi a zdôraznil, že z jeho strany išlo len a výlučne o rodičovský záujem a zabezpečovanie bežnej starostlivosti rodiča o deti. Mal za to, že súd prvej inštancie pochybil, keď rozhodol len na základe skutočností, uvádzaných matkou navrhovateľov v trestnom oznámení a v návrhu, ktoré nie sú preukázané. Poukázal na svoje písomné vyjadrenie v trestnej veci, vedenej na OR PZ Trenčín pod

ČVS: ORP-592/1-VYS-TN-2023, v ktorom namietal, že mal. navrhovateľka 1/ trpí autizmom. V predmetnom podaní, adresovanom OČTK, navrhol vykonať množstvo dôkazov, vrátane znaleckého dokazovania ohľadom vierohodnosti matky navrhovateľov, jeho manželky, jej duševného stavu, keď menovaná nie je schopná zabezpečiť starostlivosť o mal. deti. Taktiež navrhol znalecky skúmať vierohodnosť mal. navrhovateľov i jeho samého. Potvrdil, že je ochotný sa podrobiť i sexuologickému vyšetreniu a skúmaniu jeho duševného stavu. Tvrdenia matky detí sú účelové a nevierohodné. Znalecké dokazovanie by jednoznačne potvrdilo jeho argumentáciu, že o zneužívanie či obťažovanie mal. detí z jeho strany nešlo. Zdôraznil opakovane svoju starostlivosť o domácnosť, deti, ku ktorým má blízky otcovský vzťah. Jeho manželka, matka detí, nedokáže rozumne hospodáriť, on ju i deti živí a zabezpečuje. Postupom súdu prvej inštancie, ktorý za tejto situácie nariadil neodkladné opatrenie, došlo k porušeniu jeho ústavných práv, zaručených čl. 19 ods. 2, čl. 20 ods. 1 až 3 Ústavy SR. Odôvodnenie súdu prvej inštancie je nedostatočné a rozhodnutie je i z tohto dôvodu nezákonné. Súd neuviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, pretože uveril všetkým tvrdeniam matky navrhovateľov. Nevyhodnotil dôkazy jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti, povinnosť mu uložil natrvalo, čím porušil jeho právo na spravodlivý proces. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, nepresvedčivé, pričom súd prvej inštancie mu odňal možnosť konať, keď rozhodol bez jeho vyjadrenia a vedomia. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh navrhovateľov zamietne.

7. Navrhovatelia sa prostredníctvom zástupcu písomne vyjadrili dňa 04.10.2023 tak, že s odvolaním povinného nesúhlasia a navrhli, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal im nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uvedli, že pokiaľ povinný v rámci odvolania spochybňuje existenciu zákonných predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia s tým, že sa nedopustil konania, ktorým by akokoľvek ohrozoval telesnú a duševnú integritu navrhovateľov a nedopustil sa násilného konania voči navrhovateľom, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia obsahoval všetky zákonné náležitosti vrátane opísania rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Navrhovateľmi sú maloleté deti vo veľmi nízkom veku, od 4 do 12 rokov, niektoré deti trpia poruchami autistického spektra, detským autizmom a narušenými komunikačnými schopnosťami. Matka ako ich zákonná zástupkyňa v návrhu opísala incident zo dňa 10.08.2023, ktorý bol dôvodom, pre ktorý v ten istý deň podala aj trestné oznámenie. Ďalej v návrhu opísala konkrétne skutočnosti, týkajúce sa nevhodného a obťažujúceho správania sa povinného voči navrhovateľom, ktorým bola svedkom. Popísané konanie povinného je spôsobilé nenávratne ohroziť normálny fyzický a psychický vývin navrhovateľov. Nedovolené konanie povinného sa týkalo v rôznej miere a intenzite každého z navrhovateľov, prejavuje sa už dlhší čas. Matka navrhovateľov nezistila, že by sa správanie otca znormalizovalo, naopak jeho konanie sa začalo stupňovať. V návrhu uvádzané skutočnosti navrhovatelia prostredníctvom matky ako ich zákonnej zástupkyne osvedčili jednak podaným trestným oznámením ako aj predložením aj e-mailu napísaného povinným 11.08.2023. V podanom návrhu bola tvrdená a osvedčená existencia právneho vzťahu medzi povinným a navrhovateľmi ako aj nevyhnutnosť a potreba bezodkladnej navrhovanej úpravy. Z tohto dôvodu argumentácia povinného týkajúca sa údajnej

absencie zákonných predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia nemôže obstať. Nepravdivé sú aj tvrdenia povinného, že by sa akéhokoľvek protiprávneho správania nedopustil vo vzťahu k navrhovateľom 2/, 3/ a 4/ a vo vzťahu k nim tak neexistuje žiadny ani len tvrdý dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia. K návrhu bolo popísané nevhodné správanie povinného aj voči ostatným deťom, uvedené uviedla matka navrhovateľov aj v rámci trestného oznámenia. Matka navrhovateľov nebola pri podávaní trestného oznámenia ani pri podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ovplyvnená, nie je vedená pomstou ani ničím, čo by mohlo ovplyvňovať jej úsudok o tom, čo na vlastné oči videla. Matka detí popiera, že by nebola schopná sa o deti postarať, o deti, navrhovateľov, sa stará väčšinu času sama, keďže povinný dlhodobo pracuje v Nemecku. Pokiaľ povinný poukazuje na chod domácnosti

a prípadne partnerské nezhody medzi manželmi, zdôraznil, že predmetom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je starostlivosť o maloleté deti, ani manželský vzťah, ale podozrenia zo sexuálneho zneužívania navrhovateľov povinným. Je pravdou, že matka navrhovateľov navštevuje psychiatra od minulého roka, má diagnostikovanú depresiu, ktorá je liečená, okrem nej nemá diagnostikovanú žiadnu vážnu diagnózu. Odôvodnenie uznesenia je presvedčivé a konzistentné, v ničom si neodporuje, súd sa náležite vysporiadal s ťažiskovými skutočnosťami odôvodňujúcimi potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Navrhovatelia zotrvali na všetkých skutkových tvrdeniach obsiahnutých v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a odmietli akúkoľvek inú motiváciu podania návrhu ako obavu o ich telesnú

a duševnú integritu a normálny zdravý psychický a sexuálny vývoj. K vyjadreniu pripojili zápisnicu o výsluchu svedka, povinného, zo dňa 10.08.2023, ČVS: ORP-592/1-VYS-TN-2023.

8. Povinný sa k vyjadreniu navrhovateľov vyjadril podaním zo dňa 13.11.2023, v ktorom zotrval na svojej argumentácii uvádzanej v odvolaní, na ktoré výslovne odkázal. Zdôraznil, že všetky tvrdenia navrhovateľov sú nepravdivými domnienkami matky. V trestnom konaní sa detailne vyjadril k veci, a opätovne poukázal na obsah jeho podania v trestnom konaní zo dňa 31.08.2023, ktorý navrhol, aby bol považovaný za súčasť odvolania. V predmetnom podaní zdôraznil, že jeho správanie voči deťom v žiadnom prípade neprekračovalo pravidlá morálky a normálneho správania sa a teda v žiadnom prípade nemôže vykazovať znaky trestného činu. Navrhol, aby orgány činné v trestnom konaní zabezpečili znalecké dokazovanie, ktoré špecifikoval. Zdôraznil, že hoci trestné konanie prebieha od augusta 2023, on je stále v pozícii svedka. Popísal svoje správanie k maloletým deťom aj k manželke, s tým, že išlo o normálnu starostlivosť o domácnosť a o bežnú výchovu detí.

9. Navrhovatelia sa k podaniu povinného písomne vyjadrili podaním zo dňa 24.11.2023. Zdôraznili, že podozrenie, že došlo k spáchaniu trestného činu nadobudol aj orgán činný v trestnom konaní, pretože dňa 10.08.2023 bolo vydané uznesenie vyšetrovateľa OR PZ Trenčín ČVS:ORP-592/1-VYS-TN-2023, ktorým bolo začaté trestné stíhanie pre 1/ prečin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a/, b/ TZ s poukazom na § 138 písm. j/ TZ a § 139 ods. 1, písm. c/, f/ a pre 2/ zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208

ods. 1 písm. a/ TZ. Okrem nevhodného správania sa povinného k maloletým navrhovateľom sa povinný k matke navrhovateľov správa ako k nezrelej osobe, osobe, ktorá nie je schopná samostatne sa o seba a o rodinu postarať, ako k svojmu podriadenému. Poukázali na konflikty a incidenty medzi rodičmi, počas spoluzitia. Podľa matky spoločné kúpanie povinného s navrhovateľmi nebolo bežným javom, ona ho napomínala, že je to nevhodné. To, že mal. C. nosí zlé známky, je dôsledok situácie v rodine a všetkého, čo sa udialo. Uviedli, že matka s cieľom ochrániť fyzický a psychický vývoj maloletých detí a tiež svoju osobnú integritu podala dňa 08.11.2023 na Okresný súd Trenčín návrh na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k deťom na čas po rozvode i na čas do rozvodu manželstva. Zotrvali na argumentácii uvádzanej už v predchádzajúcom vyjadrení.

10. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Povinný v odvolaní, z hľadiska jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) namietal nedostatočne zistený skutkový stav veci, nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, to, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, ako i nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, teda odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/, g/ a h/ CSP.

13. V prvom rade je nutné uviesť, že z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia jednoznačne vyplýva, že jeho prostredníctvom sa domáhajú poskytnutia súdnej ochrany maloletých detí B., ktoré nemajú úplnú procesnú spôsobilosť. Hoci návrh

v ich mene podala matka detí, ako zákonný zástupca, tento smeruje voči jej manželovi a otcovi maloletých detí, z čoho je zrejмый rozpor záujmov medzi rodičom a maloletými deťmi a preto bol súd prvej inštancie povinný ustanoviť maloletým navrhovateľom kolízneho opatrovníka, čo však neurobil.

14. S ohľadom na skutočnosť, že vo veci ide o nariadenie neodkladného opatrenia, teda o poskytnutie okamžitej, účinnej a efektívnej preventívnej ochrany, a to vo vzťahu k maloletým navrhovateľom, ktorých práva a oprávnené záujmy sú osobitne právom chránené, odvolací súd tento procesný nedostatok zhojil – s poukazom na špecifické a výnimočné okolnosti veci – sám, a to ustanovením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín za kolízneho opatrovníka maloletých navrhovateľov podľa § 2 CSP v spojení s § 117 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) uznesením č.k. 8Co/34/2023-57 zo dňa 03.10.2023. Kolíznemu opatrovníkovi následne umožnil vyjadriť sa k návrhu, napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie a odvolaniu povinného z hľadiska záujmov maloletých detí.

15. Kolízny opatrovník vo veci písomne podaním zo dňa 12.10.2023 uviedol, že dňa 05.10.2023 vykonal sociálne zisťovanie s oboma rodičmi maloletých navrhovateľov. Matka uviedla, že v mene detí trvá na podanom návrhu, pretože ich chce chrániť. Povinný - otec detí - sa odsťahoval k svojim rodičom a aj keď deťom chýba, sú teraz pokojnejšie. Povinnému nechce zabrániť v kontakte s nimi, aby už nikdy nevidel a nestaral sa o ne, ale ide o malé deti, ktoré sa nemajú ako chrániť samé. Z vyjadrenia matky sa kolíznemu opatrovníkovi javí, že mal. navrhovateľka 1/ vykazuje známky sexualizovaného správania. Matka začala na odporúčanie úradu práce navštevovať odborné konzultácie v neziskovej organizácii, v ktorej sa realizujú diagnostiky a konzultácie, od septembra 2022 navštevuje psychiatra, raz za 2 mesiace. Matka detí uviedla, že aj povinnému navrhla, aby spolu navštívili psychológa alebo kňaza, ale on s tým nikdy nesúhlasil. Poukázala na to, že povinný ju odstrihol od peňazí, zrušil jej dispozičné právo k spoločnému účtu. Matka poberá opatrovateľský príspevok na navrhovateľku 1/ z Nemecka v sume asi 1.200 eur, tieto peniaze chodia na účet otca, ktorý jej ich neodovzdáva. Povinný, otec detí, uviedol že chce byť so svojimi deťmi, matka mu nechce dovoliť prístup k nim. Nedvíha mu telefón, nevie čo sa deje, a preto trpí. Býva u rodičov, 2 až 3 týždne pracuje v Nemecku, potom je 1 týždeň doma. Pracuje ako potrubný inžinier. Namietal, že matka detí nie je finančne gramotná, celý jeho plat minie. Príspevky na deti boli poukazované na knižku, z ktorej si matka vybrala 12.200 eur, zo spoločného účtu vybrala 3.000 eur. Opatrovateľský príspevok poberá, pretože chce chrániť deti, lebo matka peniaze minie. Matke posielala 160 eur mesačne, teda 40 eur na každé dieťa. Uviedol, že ľutuje, čo sa doma stalo, je nešťastný, že je bez rodiny a bez detí. Musí sa to vyriešiť. Opatrovník uzavrel, že z dôvodu prebiehajúceho trestného konania ako aj z dôvodu, že vyjadrenia rodičov detí k danému skutku sú rozporné, má za to, že nateraz, do ukončenia trestného konania, je dôvodné zakázať povinnému otcovi detí dočasne vstupovať do rodinného domu, v ktorom býva matka s deťmi a približovať sa k nim na vzdialenosť

10 metrov po dobu šiestich mesiacov. Preto navrhol odvolaciemu súdu neodkladné opatrenie nariadené Okresným súdom Trenčín potvrdiť. Taktiež navrhol, aby vo veci bolo nariadené súdnoznačné psychiatrické a psychologické dokazovanie, ako aj pomoc rodine formou konzultácií s odborníkmi.

16. Vyjadrenie kolízneho opatrovníka bolo zaslané na vyjadrenie navrhovateľom aj povinnému.

17. Navrhovatelia sa prostredníctvom matky a právneho zástupcu vyjadrili písomne podaním zo dňa 06.11.2023 tak, že sa stotožňujú so závermi kolízneho opatrovníka. Zdôraznili, že všetky rodinné povinnosti zabezpečuje matka detí, vrátane všetkých lekárskech návštev a vyšetrení. Trvali na svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

18. Povinný v podaní zo dňa 08.11.2023 k vyjadreniu kolízneho opatrovníka zopakoval svoju argumentáciu uvádzanú v odvolaní, na ktorú výslovne odkázal. Uviedol, že skutočnosti uvádzané

kolíznym opatrovníkom sú len reprodukované tvrdenia matky, nemajú teda rozhodný význam pre rozhodnutie odvolacieho súdu. Napriek tomu, že trestné konanie prebieha od augusta 2023, on ako otec je stále v pozícii svedka. Z tohto dôvodu napadnuté uznesenie nestojí na žiadnych základoch. K rodičom bol nútený presťahovať sa v dôsledku rozhodnutia súdu, toto rozhodnutie súdu prísne dodržiava. Celá rodina ale jeho neprítomnosťou trpí, je to vidieť na školskom prospechu dcéry C.. Deti mu matka k telefónu nedáva. Poukázal na svoju pomoc v domácnosti ako aj na to, že v dôležitých veciach rozhodujú vždy spoločne.

19. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

20. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

21. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

22. Pri uplatnení odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP (zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené), prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

23. Podľa § 2 CSP podľa tohto zákona sa postupuje, ak je daná právomoc súdu, pokiaľ Civilný mimosporový poriadok, Správny súdny poriadok alebo iný zákon neustanovuje inak.

24. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

25. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

26. Podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia.

27. Podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

28. Odvolací súd starostlivo vyhodnotil všetky okolnosti prípadu a dospel k záveru, že je tu osvedčená existencia zákonných predpokladov, opodstatňujúcich využitie inštitútu neodkladného opatrenia v rozsahu nariadenom súdom prvej inštancie, ktorého prvoradým účelom je zabezpečenie priaznivého vývoja maloletých navrhovateľov.

29. V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že rodičia maloletých navrhovateľov dieťaťa sú manželia, pričom v súčasnosti nežijú v spoločnej domácnosti, a to z dôvodu, že dňa 10.08.2023 bol povinný vykázaný zo spoločného obydľia, v ktorom žil s deťmi a s manželkou políciou podľa § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore. V rovnaký deň matka maloletých navrhovateľov podala na OR PZ Trenčín, odbor kriminálnej polície trestné oznámenie na povinného v dôsledku podozrenia zo sexuálneho zneužitia mal. detí zo strany otca. Trestné konanie je vedené pod ČVS: ORP-/1-VYS-TN-2023. V maile zo dňa 11.08.2023 adresovanom povinným matke detí menovaný vyjadril ľútosť nad svojim činom, za ktorý sa hanbí a prejavil snahu o nápravu svoju i vzťahu s manželkou i deťmi.

30. Určujúcim hľadiskom pri rozhodovaní, vo veciach, ktoré sa bezprostredne týkajú maloletých detí, je v zmysle Dohovoru o právach dieťaťa jednoznačne ich záujem. Napriek tomu, že čl. 5 zákona o rodine príkladmo uvádza kritéria, ktoré sa zohľadňujú pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa a že na záujem dieťaťa odkazuje niekoľko ustanovení zákona o rodine (napr. § 23, § 44, § 54) ako i ustanovenia osobitných predpisov (napr. zákon č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a pod.), tento pojem nemá doposiaľ komplexnú legálnu definíciu. Pri jednotlivých rozhodnutiach je potrebné posúdiť najlepší záujem dieťaťa a určiť ho vo svetle špecifických okolností situácie konkrétneho dieťaťa. V súlade s čl. 5 zákona o rodine možno prijať záver, že záujem dieťaťa sa vymedzuje ako záujem na usporiadaní takých rodinných vzťahov, ktoré by boli prospešné pre telesný, citový, rozumový, ale aj mravný vývoj dieťaťa. Záujmy rodičov nesmú byť zohľadňované na úkor záujmov dieťaťa.

31. Vzhľadom na popísané okolnosti veci hodnotené v prvom rade vo svetle záujmu maloletých detí, bol správny záver súdu prvej inštancie o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov tohto súdneho konania. Je totiž pravdou, že slovenský právny poriadok vychádza z ústavnoprávnej zásady prezumpcie neviny (čl. 50 ods. 2 Ústavy SR), avšak popísané okolnosti i podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci výrazne zoslabujú záujem maloletých navrhovateľov na doterajšom rozsahu kontaktu s otcom, ktorý je podozrivý z konania, ohrozujúceho ich telesnú a psychickú integritu.

32. Vo vzťahu k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP (výrok I. napadnutého uznesenia) súd prvej inštancie ďalej správne vyhodnotil, že navrhovateľmi doložené listinné dôkazy hodnoverne osvedčujú potrebu takejto dočasnej úpravy, nakoľko je možné sa domnievať, že povinný môže v takýchto aktivitách namierených proti navrhovateľom pokračovať, najmä ak podľa tvrdení matky navrhovateľov sa nevhodného správania voči deťom, mal dopúšťať opakovane. Záveru súdu prvej inštancie o tom, že neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP v navrhovanom znení je potrebné nariadiť i vzhľadom na to, že maloletí navrhovatelia sa vo svojom obydľí musia cítiť bezpečne a bez ohrozenia, s poukazom na ich vek, resp. mentálny stav, v ktorom sa objektívne nemôžu adekvátne sami brániť, niet potom čo vytknúť.

33. Čo sa týka návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP (výrok II. napadnutého uznesenia) zhodne so záverom súdu prvej inštancie, odvolací súd zdôrazňuje, že účelom aplikácie daného zákonného ustanovenia je ochrana osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Súd prvej inštancie v tomto smere správne zohľadnil skutočnosť, že povinný navrhovateľov ohrozuje svojím nevhodným správaním, z ktorého je podozrivý, a toto konanie je nepochybne spôsobilé vzbudzovať u maloletých navrhovateľov obavy a neakceptovateľným spôsobom zasahovať do ich telesnej integrity a dôstojnosti.

34. Pokiaľ povinný v odvolaní namieta, že vo vzťahu k navrhovateľom 2/ až 4/ neboli vôbec splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko vo vzťahu k nim sa žiadneho nevhodného správania nedopustil, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že zo skutočností opísaných matkou detí v trestnom oznámení vyplýva, že povinný je dôvodne podozrivý z

neakceptovateľného správania voči všetkým navrhovateľom, kedy vo vzťahu k navrhovateľke 1/ sa s ňou kúpala vo vani nahý a táto sa dotýkala jeho stoporeného penisu, čoho svedkom mohol byť aj navrhovateľ 4/, ktorý s nimi bol tiež vo vani. Vo vzťahu k navrhovateľke 2/ túto nevhodne mal sledovať pri sprchovaní, opakovane jej vstupovať do kúpeľne, keď sa sprchovala, a to aj vtedy, keď sa zamkla a ktorú tiež mal hladkať a nevhodne sa dotýkať jej stehien. Vo vzťahu k maloletému navrhovateľovi 3/ zase mal povinný sa dopustiť nevhodného komentovania jeho pohlavného orgánu a jeho pohlavnej vyspelosti.

35. Vo vzťahu k odvolacej námietke povinného, ktorý sa domáha psychologického, resp. iného odborného vyšetrenia seba, mal navrhovateľov aj ich matky za účelom rozhodnutia vo veci samej, odvolací súd zdôrazňuje, že dočasnosť neodkladného opatrenia spočíva v tom, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov konania, ani tretích osôb, pričom pri jeho nariaďovaní prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho, sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním rozhodnutia vo veci samej, pretože takéto dokazovanie presahuje rámec konania v časti o nariadenie neodkladného opatrenia. Z tohto dôvodu zákon ani nepredpokladá, aby pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení, súd vykonával dokazovanie (§ 322 CSP). Je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, od ktorých sa odvodzuje opodstatnenosť návrhu, aspoň osvedčené, čo v rozhodovanej veci splnené bolo a táto odvolacia námietka povinného nebola dôvodná. Skutočnosti, tvrdené v konaní povinným, budú predmetom skúmania v konaní vo veci samej, prípadne i formou vykonania ním navrhovaných dôkazov pretože ich preukazovanie presahuje rámec možností dokazovania v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia ako provizórneho riešenia vzťahov medzi stranami sporu.

36. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je ďalej nutné skúmať, či uložením povinností či zákazu, nedochádza k zásahu do práv druhej strany nad nevyhnutnú mieru, pretože ujma, ktorá nepochybne vzniká dotknutému účastníkovi neodkladným opatrením, musí byť primeraná. Súd prvej inštancie v tomto smere dôsledne a presvedčivo vyhodnotil rozsah nariadeného opatrenia čo do jeho trvania, ktoré časovo obmedzil na podľa názoru odvolacieho súdu primeranú dobu (6 mesiacov); i do vymedzenia vzdialenosti, na akú sa povinný môže k deťom priblížiť (maximálne 10 m) a čo do vylúčenia nevyhnutných procesných úkonov orgánov verejnej moci z tohto opatrenia, v dôsledku čoho sa nariadené neodkladné opatrenie javí byť proporcionálne primerané k významu záujmu, ktorému sa poskytuje ochrana i k právam povinného.

37. Odvolací súd mal na základe uvedeného za to, že vo veci boli splnené všetky zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia tak, ako to urobil súd prvej inštancie, pričom jeho rozhodnutie je jasné, presvedčivé a odôvodnené v súlade s požiadavkami stanovenými v § 220 ods. 2 v spojení s § 234 ods. 2 CSP. Odôvodnenie napadnutého uznesenia obsahuje úvahy súdu prvej inštancie, ktoré majú logickú postupnosť a oporu v skutkových zisteniach. Súd prvej inštancie presne a jasne popísal skutkový stav veci a tento podriadil pod príslušné právne normy, ktoré vo veci aplikoval a túto aplikáciu vyjadril svojím myšlienkovým postupom. Odvolací súd je toho názoru, že formulácie použité súdom prvej inštancie v odôvodnení uznesenia sú určité a zrozumiteľné, odôvodnenie je ako celok presvedčivé a z hľadiska obsahu spĺňa aj kvalitatívnu požiadavku, a preto je nedôvodná odvolacia argumentácia povinného ohľadne nedostatku odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku III. o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, pričom svoje rozhodnutie zrozumiteľne a jasne odôvodnil. Povinný v odvolacom konaní neprodukoval žiadne skutkové či právne argumenty odôvodňujúce zmenu či zrušenie napadnutého uznesenia vo výroku I, vo výroku II. v časti, ktorou bola povinnému uložená povinnosť, aby sa nepribližoval k navrhovateľom 1/, 2/, 3/ a 4/ na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov a v súvisiacom výroku III. o nároku navrhovateľov na náhradu trov konania, a preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v tejto časti potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne.

38. Odvolací súd však považoval za potrebné vo vzťahu k uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku II. v časti, ktorou bola navrhovateľom 1/, 2/, 3 a 4/ uložená povinnosť v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať proti povinnému žalobu o ochranu osobnosti, uviesť, že podľa záverov občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 05.10.2023, ak neodkladné opatrenie ukladá vo vzťahu k niektorému z rodičov zákaz priblížiť sa, resp. kontaktovať maloleté dieťa a následne je potrebné vzťahy definitívne doriešiť v meritórnom konaní, vo veci samej potom pôjde o obmedzenie, prípadne zákazu styku rodiča s maloletým dieťaťom podľa zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine

a v tomto zmysle by mal byť navrhovateľ neodkladného opatrenia súdom inštruovaný na podanie návrhu na začatie konania /§ 336 ods. 1, 2 CSP/, resp. účastníci konania poučení o možnosti podať takýto návrh na začatie konania /§ 337 ods. 1 CSP/. S poukazom na popísané závery tunajšieho krajského súdu, aplikovateľné i v rozhodovanej veci, odvolací súd konštatuje, že predmetný výrok napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie mal správne znieť tak, že navrhovateľom 1/, 2/, 3 a 4/ sa ukladá povinnosť v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podať proti povinnému návrh na úpravu styku otca s maloletými deťmi. Avšak vzhľadom na fakt, že v priebehu tohto súdneho konania matka navrhovateľov dňa 08.11.2023 podala na Okresný súd Trenčín návrh na rozvod manželstva s povinným a úpravu rodičovských práv a povinností k deťom na čas po rozvode ako i návrh na úpravu rodičovských práv a povinností k deťom na čas do rozvodu manželstva, nebolo potrebné v čase vydania rozhodnutia odvolacieho súdu ukladať navrhovateľom osobitne povinnosť podať proti povinnému návrh na úpravu styku otca s maloletými deťmi (keďže také konanie už t.č. prebieha), a preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. v časti, ktorou bola navrhovateľom 1/, 2/, 3 a 4/ uložená povinnosť v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať proti povinnému žalobu o ochranu osobnosti zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP.

39. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal nárok na ich náhradu vychádzajúc zo zásady úspechu v konaní navrhovateľom, ktorí boli úspešní. Ich čiastočný neúspech v konaní (v časti, v ktorej odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil) sa týkal výroku, ktorého správna formulácia bola úlohou súdu prvej inštancie a nie navrhovateľov a z tohto dôvodu odvolací súd na tento čiastočný formálny neúspech navrhovateľov v odvolacom konaní neprihliadal.

43. O výške náhrady trov odvolacieho konania navrhovateľov rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe

dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).